

10.24 ניתוח ממשקים חיצוניים

תרגם ותמצת: איציק סיון - מתוך BABOK 10.21

10.24.1 מטרה

ניתוח ממשקים משמש לזיהוי היכן, מה, למה, מתי, איך, ועבור מי המידע מוחלף בין רכיבי פתרון או על פני גבולות הפתרון.

10.24.2 תיאור

ממשק הוא חיבור בין שני רכיבים או פתרונות. רוב הפתרונות דורשים ממשק אחד או יותר כדי להחליף מידע עם מרכיבי פתרון אחרים, יחידות ארגוניות או תהליכים עסקיים

סוגי הממשקים כוללים

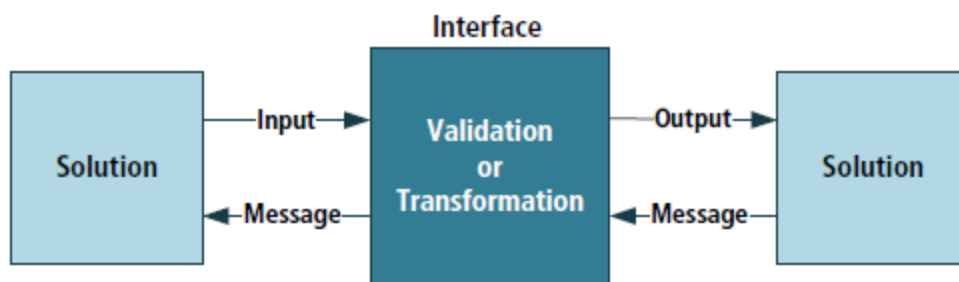
- ממשקי משתמש, כולל משתמשים אנושיים אשר מבצעים אינטראקציה ישירות עם הפתרון בתוך הארגון
- אנשים חיצוניים לפתרון כגון בעלי עניין או רגולטורים
- תהליכים עסקיים
- ממשקי נתונים בין מערכות
- ממשקי תכנות יישומים (APIs)
- התקני חומרה כלשהם.

ניתוח ממשק מגדיר ומבהיר את הדברים הבאים

- מי ישתמש בממשק
- איזה מידע מוחלף באמצעות הממשק, כמו גם כמות הנתונים
- מתי יוחלף המידע ובאיזו תדירות
- היכן יתרחשו חילופי המידע
- מדוע הממשק נחוץ,
- כיצד מיושם הממשק כיום או כיצד צריך ליישם אותו

הזיהוי המוקדם של ממשקים מאפשר ל BA לספק את ההקשר לקבלת דרישות מפורטות יותר מבעלי העניין, ובכך לקבוע כיסוי פונקציונלי הולם של הפתרון כדי לענות על צרכי בעלי העניין. זיהוי מוקדם של ממשקים מגלה כי בעלי העניין ייהנו או יהיו תלויים במרכיבים השונים של הפתרון, מידע זה יכול לעזור ל BA לקבוע אילו בעלי עניין צריכים להיות נוכחים עבור טכניקות אחרות של גילוי דרישות.

Figure 10.24.1: Interface Analysis

10.24.3 אלמנטים

1. הכנה לזיהוי

ה BA יכול למנף טכניקות אחרות, כגון ניתוח מסמכים, תצפית, מידול התכולה וראיונות, על מנת להבין אילו ממשקים צריכים להיות מזהים. דיאגרמת הקשר יכולה לחשוף ממשקים ברמה גבוהה בין שחקנים אנושיים, יחידות ארגוניות, תהליכים עסקיים או מרכיבי פתרון אחרים. התוצאות של ניתוח זה יכולות לחשוף את התדירות שבה משתמשים בכל הממשקים הקיימים ובבעיות כלשהן שעשויות לחזק את ההצדקה לשינוי. התוצאות יכולות גם לסייע בזיהוי בעיות מפתח שיש לפתור על מנת ליצור פתרון לממשק.

2. זיהוי ממשק

BA מזהה מה הממשקים הנדרשים במצב העתידי עבור כל בעל עניין או מערכת שתתממשק עם המערכת החדשה. הקשר בין בעלי עניין וממשקים יכול להיות רבים לרבים או, במקרים מסוימים, אחד ל אחד. ממשקים מסוימים עשויים להיות פחות ברורים או פחות תכופים כגון ממשק המשמש לפונקציות רגולטוריות או לביקורת, או להדרכת עובדים. ממשקים מזהים יכולים לכלול ממשקים מפתרונות שאינם הפתרון התפעולי.

עבור כל ממשק, ה BA אמור:

- לתאר את הפונקציה של הממשק,
- להעריך את תדירות השימוש בממשק,
- להעריך איזה סוג של ממשק עשוי להיות מתאים
- להפיק פרטים ראשוניים על הממשק.

3. הגדרת ממשקים

הדרישות עבור ממשק מתמקדות בעיקר בתיאור התשומות והפלטים מממשק זה, כל כללי האימות שקובעים את התשומות והתפוקות הללו, ואירועים שעלולים לגרום לאינטראקציות.

ייתכן שיש מספר גדול של סוגי אינטראקציה אפשריים, שכל אחד מהם צריך להיות מוגדר. אינטראקציות עשויות להיות מופעלות על ידי זרם טיפוס או חלופי של תשומות ותפוקות בפתרון העסקי, או על ידי אירועים יוצאי דופן כגון כשלים.

BA חייב לשקול מי ישתמש בממשק, איזה מידע עובר בממשק, ומתי ואיפה הממשק מתרחש.

הממשק מגדיר את זרימת העבודה של המשתמש בין המערכות, תפקידי המשתמש וההרשאות, וכל יעדי הניהול של הממשק. הגדרת הממשק תלויה בהנחיות השימושיות, כגון דרישות נגישות או דרישות עבודה כלליות.

על מנת לזהות בעיות אפיון מרכזיות, ממשקים בין פתרונות או רכיבים בתהליך ואנשים חייבים לבצע ניתוח מפורט של הממשקים מראש.

הגדרת הממשק כוללת

- שם הממשק
- כיסוי או טווח הממשק
- שיטת החליפין בין שתי הישויות
- פורמט ההודעה
- תדירות החליפין.

10.24.4 שיקולי שימוש

1. חוזקות

- עיסוק בניתוח ממשקים בשלב מוקדם, מגביר את הכיסוי הפונקציונלי.
- מפרט ברור של הממשקים מספק אמצעי מובנה להקצאת דרישות, חוקים עסקיים ואילוצים לפתרון.
- בשל היישום הרחב שלה, הוא מונע ניתוח יתר וירידה לפרטים

2. מגבלות

- אינו מספק תובנה להיבטים אחרים של הפתרון מכיון שהניתוח אינו מעריך את הרכיבים הפנימיים.